advokatnævnet

DATO: 26.06.2015 **Sagsnr.2015-215**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har Advokatrådet klaget over [indklagede], [bynavn].

Sagsfremstilling:

Ved anklageskrift af 14. januar 2015 har Advokatrådet indklaget [indklagede] for tilsidesættelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1,

"ved den 14. januar 2014 som beskikket forsvarer, efter klientens instruks og med henblik på at fremtvinge en udsættelse af sagen, i strid med retsplejelovens § 852, stk. 1, at være udeblevet fra hovedforhandlingen af en straffesag ved [landsret]."

Advokatrådet har nedlagt påstand om, at [indklagede] idømmes en disciplinær sanktion efter retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Det fremgår af sagen, at [indklagede] var beskikket forsvarer for [X] i en straffesag, der var berammet til hovedforhandling i [landsret] den 14. og 15. januar 2014.

Ved brev af 8. januar 2014 til [landsret] meddelte [indklagede], idet han vedlagde lægeerklæring, at hans klient af helbredsmæssige årsager ikke var i stand til at give

møde ved hovedforhandlingen. [Indklagede] anmodede endvidere om, at sagen blev udsat og ikke berammet med kort varsel, idet hans klient endnu ikke havde kunnet komme i behandling.

Ved brev af 9. januar 2014 til [landsret] skrev [indklagede] bl.a. følgende:

"Hermed fremsendes lægeerklæring på det hertil beregnede skema, men ellers med et indhold svarende til den tidligere erklæring, dog med den tilføjelse at udtalelsen

rettelig skulle udfærdiges af en psykiater. Min klient har endnu ikke fået tid hos en sådan.

Det fremgår af lægeerklæringen, at min klient kun kan møde kortvarigt (op til én time), og der er som bekendt to hele retsdage, hvor min klient skal være til stede, også af hensyn til fornyet afhøring efter den øvrige bevisførelse.

Jeg vil for mit eget vedkommende tilføje følgende:

Jeg har op til årsskiftet forsøgt adskillige gange at komme i forbindelse med min klient såvel ved telefonopringninger som ved mails, der er forblevet ubesvarede. Først den 2. januar 2014 lykkedes det mig at komme til at tale med ham.

Det var ikke muligt for mig på en betryggende måde at få hans stillingtagen til tiltalepunkterne og den bevisførelse, der skulle iværksættes, ligesom det ikke var muligt i øvrigt at få sammenhængende udtalelser om sagen. Det er på den baggrund ikke muligt for mig at tilrettelægge et forsvar på en måde, jeg kan stå inde for. Det eneste, han tilkendegav tilstrækkeligt klart, var, at han ikke ønskede "færdselsdelen" fortsat, hvilket jeg tolker som, at ankedelen på dette punkt frafaldes.

Jeg vurderer, at alternativet til en udsættelse er, at vi sandsynligvis kommer til at stå i en situation, hvor tiltalte møder fysisk (det går jeg ud fra, at han gør), men at det ikke er muligt at afhøre ham, og det er efter min opfattelse ikke forsvarligt.

I betragtning af at et hovedvidnerne ([Y]) er forhindret, ovenstående oplysninger samt oplysningerne som meddelt i mit brev af 8. ds. skal jeg på min klients og egne vegne indtrængende henstille, at sagen omberammes."

Ved brev af 9. januar 2014 til [landsret] protesterede senioranklager [Z], Statsadvokaten i [bynavn], over [indklagedes] anmodning om udsættelse af hovedforhandlingen, idet han gjorde gældende, at den fremsendte lægeerklæring ikke opfyldte Domstolsstyrelsens krav til dokumentation af lovligt forfald på grund af sygdom. [Z] anførte endvidere, at den omstændighed, at tiltalte havde frafaldet sin anke i en del af sagens forhold samt den omstændighed, at et af vidnerne var forhindret i at møde, ville medføre en ikke ubetydelig forkortelse af ankesagens varighed, hvilket eventuelt ville kunne få betydning for i hvilket omfang, tiltalte ville være i stand til at deltage i hovedforhandlingen.

[Landsret] meddelte den 10. januar 2014 sagens parter, at der ikke var grundlag for at udsætte hovedforhandlingen, idet der ikke var fremlagt tilstrækkelig dokumentation for lovligt forfald.

Ved brev af 13. januar 2014 til [landsret] skrev [indklagede] bl.a. følgende:

"I fortsættelse af min tidligere mail d.d. vedlægger jeg lægeattest fra psykolog [W], [bynavn], der bekræfter, at min klient er forhindret i at møde i retten ud over en times varighed, og at dette skyldes, at han er "usammenhængende, kan ikke huske, er grådlabil, noget svingende aggressiv, kan ikke svare adækvat på direkte spørgsmål".

Hvis ikke retten udsætter hovedforhandlingen på dette grundlag, har min klient

meddelt mig, at han udebliver herfra, og han har ligeledes bedt mig om ikke at møde, hvilket jeg som hans advokat må respektere. Jeg spurgte ham, om det var udtryk for, at han ville skifte advokat, men det var ikke muligt at få et entydigt og sammenhængende svar herpå, men jeg opfattede det nærmest som benægtende.

Jeg henviser til telefonsamtale d.d., hvorefter retten ikke vil tage hensyn til en erklæring fra en psykolog. Jeg oplyste, at min klient ikke møder op til hovedforhandlingen, hvis ikke den udsættes.

Jeg har spurgt min klient, om denne har modtaget et tilsigelse til retsmødet, og det mener han ikke, at han har.

Jeg går ud fra, at retten ringer mig op, når man har vurderet ovenstående spørgsmål, herunder mit fremmøde."

Af telefonnotat udfærdiget af anklager [V] fremgår bl.a.:

"Med baggrund i den forudgående korrespondance i ankesagen mod [X], har jeg telefonisk talt med tiltaltes beskikkede forsvarer, [indklagede].

Samtalen fandt sted den 13. januar 2014, ca. kl. 15.30.

Advokaten bekræftede overfor mig, at han ikke ville give møde ved [landsret] i [bynavn] den 14. og 15. januar 2014. Han var af tiltalte instrueret i ikke at møde op, med baggrund i [landsrets] afvisning af en udsættelse af sagen på grund af tiltaltes mentale tilstand. [Indklagede] oplyste mig om, at sagen efter hans umiddelbare opfattelse dermed måtte udsættes af landsretten, da retsplejelovens regler jo foreskrev, at en sag skulle udsættes i tilfælde af at tiltaltes beskikkede forsvarer udeblev fra hovedforhandlingen.

[Indklagede] beklagede meget situationen overfor mig. Han mente dog ikke at han havde noget andet valg end at udeblive, da sagen jo utvivlsomt ville blive afvist hvis han mødte op uden sin klient, og at han dermed ville forringe hans klients retsstilling ved at give møde for landsretten."

Senere samme dag, den 13. januar 2014, meddelte [indklagede] pr. e-mail til [landsret] og Statsadvokaten, at hverken han eller hans klient ville give møde ved hovedforhandlingen den følgende dag, den 14. januar 2014.

Ved kendelse af 14. januar 2014 afviste [landsret] [X'] anke med henvisning til, at tiltalte uden lovligt forfald var udeblevet fra hovedforhandlingen og at anklagemyndigheden havde frafaldet sin modanke.

[Politiet] rejste ultimo marts 2014 sigtelse mod [indklagede] for overtrædelse af straffelovens § 156, jf. retsplejelovens § 739, i anledning af dennes udeblivelse fra hovedforhandlingen i [landsret] i strid med retsplejelovens § 852, stk. 1. [Indklagede] nægtede sig skyldig. Af afhøringsrapport af 24. marts 2014 fremgår bl.a. følgende:

"Sigtede tilføjede, at han var blevet påbudt, ikke at møde op i retten, hvilket var grunden han undlod. Sigtede forklarede yderligere, at han havde underrettet de relevante personer samt retten via fax."

Ved brev af 25. august 2014 meddelte Rigsadvokaten, at man i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, havde besluttet at opgive sigtelsen mod [indklagede], idet Rigsadvokaten ikke forventede, at [indklagede] ville blive fundet skyldig i den rejste sigtelse.

Ved brev af samme dag, den 25. august 2014, sendte Rigsadvokaten sagen til Advokatrådet med henblik på overvejelse af eventuel disciplinærforfølgning af [indklagede].

Advokatrådet har under klagesagen gjort gældende, at [indklagede] som beskikket advokat i medfør af retsplejelovens § 739, havde pligt til at medvirke til behørig fremme af straffesagen, ligesom han i medfør af retsplejelovens § 852, stk. 1, havde pligt til at være til stede under hele hovedforhandlingen, indtil sagen var optaget til dom.

Det fremgår endvidere af de advokatetiske regler, at en advokat ikke ved udførelsen af en sag må gå videre, end hvad berettigede hensyn til klientens interesser tilsiger, ikke må søge klientens interesser fremmet på utilbørlig måde og ikke må forhindre, at sagen behandles efter de regler, der gælder herom.

[Indklagede] har under klagesagen påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at det ikke er korrekt, at hans udeblivelse fra hovedforhandlingen den 14. januar 2014 skete med henblik på at fremtvinge en udsættelse af straffesagen. Hans udeblivelse beroede

derimod på en instruks fra hans klient, der i øvrigt havde tilkendegivet, at han ikke ville betale for [indklagedes] fremmøde.

[Indklagede] har endvidere gjort gældende, at indholdet af anklager [V's] telefonnotat ikke er korrekt, idet han ikke har udtalt, at en sag måtte udsættes, hvis den beskikkede forsvarer ikke gav møde.

[Indklagede] har videre gjort gældende, at det af [landsrets] kendelse af 14. januar 2014 fremgår, at tiltalte blev dømt som udeblevet – hvilket han ville være blevet, uanset om [indklagede] havde givet fremmøde. Det giver således ikke mening at påstå, at [indklagede] ved en trussel om at udeblive skulle kunne opnå en udsættelse af sagen.

[Indklagede] har endelig gjort gældende, at han er overrasket over, at han, mere end et år efter den pågældende begivenhed fandt sted, modtog et anklageskrift, idet han var af den overbevisning, at hans udeblivelse fra hovedforhandlingen var et for længst overstået intermezzo.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Herunder skal en advokat udføre sit hverv under respekt for retten og andre myndigheder, og advokaten må ikke forhindre, at sagen behandles og afgøres efter de regler, der gælder herom.

En advokat, der er beskikket som forsvarer, har pligt til at være til stede under hele hovedforhandlingen, indtil sagen er optaget til dom, og hvis den beskikkede forsvarer udebliver fra hovedforhandlingen, vil sagen som udgangspunkt blive udsat, jf. retsplejelovens § 852. Den beskikkede forsvarer har endvidere pligt til at medvirke til behørig fremme af straffesagen, jf. retsplejelovens § 739. Misbruger den beskikkede forsvarer sin stilling til at modarbejde sagens oplysning, eller undlader han at medvirke til sagens fremme, kan han blive straffet efter straffelovens § 156 om pligtforsømmelse i offentligt hverv.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ved ikke at give møde ved hovedforhandlingen den 14. januar 2014 har undladt at medvirke til behørig fremme af straffesagen, ligesom han derved har forhindret, at straffesagen kunne behandles og afgøres efter de regler, der gælder herom, hvorved [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik. At [indklagede] handlede efter instruks fra sin klient kan ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i

medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Jørgen Lougart